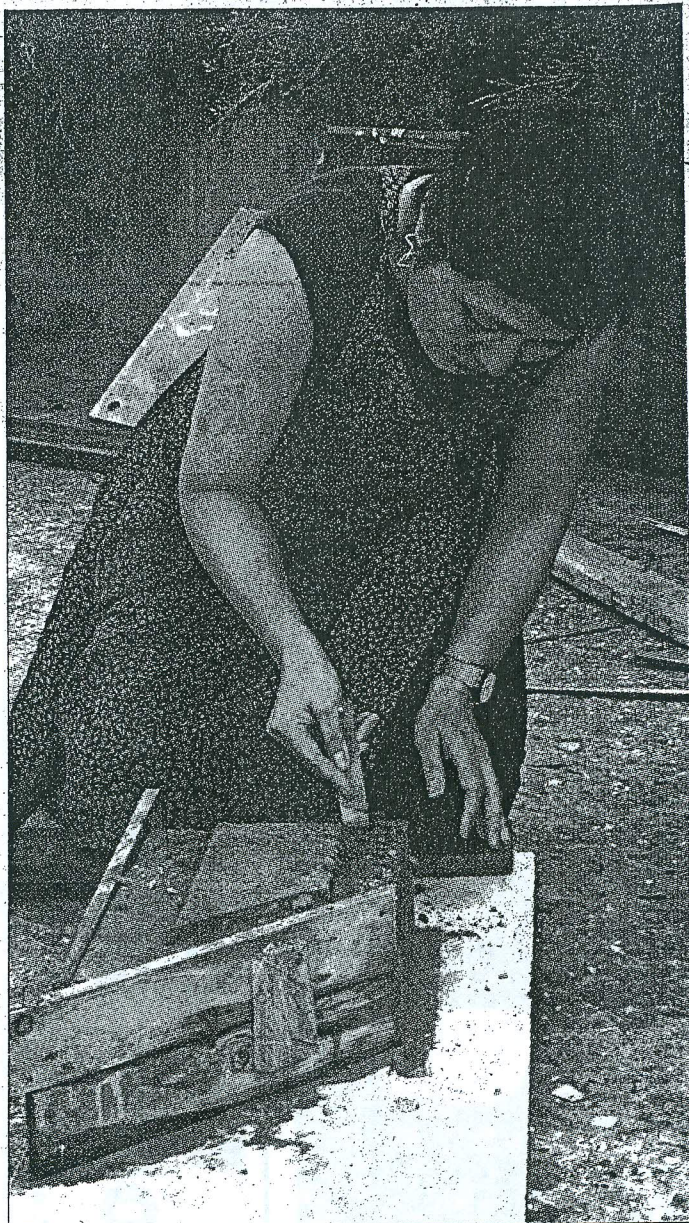

Csongrád és térsége augusztusi ünnepi eseményei

Három japán alkotó vesz részt a beton szimpóziumon; képünkön, munka közben, Chizvco Tanaka.

Beton és zene

Augusztus 4-17-ig: a IV. Nemzetközi Beton Szimpózium – külföldi szobrászok, építészek közreműködésével. Kiállításuk a Csongrádi Művésztelepen látható. Záróestükön, 16-án, a Syndikat Osztrák Jazz Band együttes szórakoztatja az eseményen résztvevőket

A résztvevők több országból érkeztek: Anna Berglund Svédországból, Csianni Caruso, Olaszországból, Max Pichler, Josef Bernhardt és Arnold Pichler Ausztriából, Nagy László Jugoszláviából, a Vajdaság-

ból, Shigeru Abe, Chizvco Tanaka és Shogo Yamamamoto Japánból, Varga St Luigi és Adela Pop Romániából és a hazaiak pedig Csontos Aladár, Pozsár Péter, Losonczy Áron, Rományi László, Dudás Sándor, Simko Gábor és Palik Eszter.

Érdekesség: zene is készül itt, a B:Ton Song. Zeneszerző: Max Pichler.

A város

japán vendégei

Shigeru Abe japán képzőművész bemutatkozását a Csongrád Galériában nagy érdeklődés övezte. A művész korábban járt a művésztelepen, megkedvelte a várost. Kiállítását megnyitó nagykövet, Kazuo Matsuomoto, a polgármester és az alpolgármester társaságában megnézte a várost, melyről nagyon kedvezően nyilatkozott.

Bronz 2000-2002

A múlt pénteken este nemzetközi képzőművészeti kiállítás nyílt a Csongrád Galériában. Hazai és Európa több országából a csongrádi művésztelepre érkezett művészek bronzba öntött munkáit láthatta, akit ez érdekel. Minden túlzás nélkül írható le: európai tárlat nyílt. Csongrád már fél lábbal az unióban van. Ez persze a szellemiokről mondható el főként.

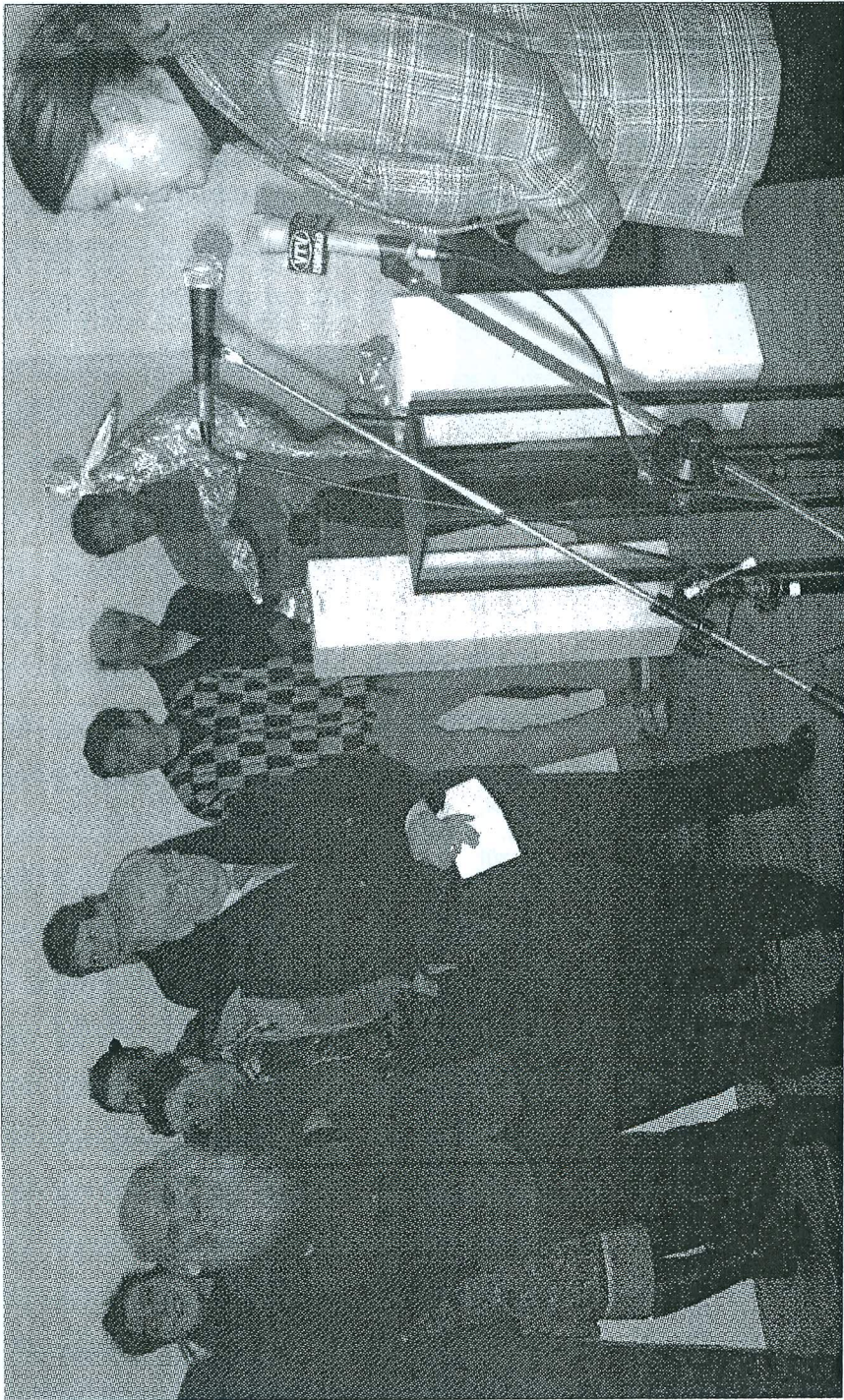
A művészet szellemi híd, mely átvisz egyik oldalról a másikra, s általa találkoznak olyan emberek, aki e nélkül idegenek maradnának.

Molnár József, a város korábbi polgármestere nyitóbeszédében (ebből emeltünk ki néhány részletet) elmondta:

– A Kárpát-medence egyik történelmi kisvárosában alkotói légkörrel, természeti szépséggel körülvett művésztelepen 2000-ben Európa különböző országaiból érkező, alkotni, pihenni vágyó, újat kereső művészek találkoznak. Vannak köztük, akik már ott-honuknak érzik ezt a helyet, mások először vannak itt, hogy bronzba öntsék gondolataikat.

– Együtt, közösen, egymást megismerve közösségben akartak alkotni, izlelgetve a bronzöntés szertartásszerű mozzanatait és közös estéken, éjszakákba nyúló beszélgetéseken közelebb kerülni egymáshoz. Nem érdekelte őket, hogy ki milyen, politikailag vagy társadalmilag különböző beállítottságú országból jött; csak egy dolgot volt számukra fontos: együtt, közösségben alkotni.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Bronz 2000-2002

(Folytatás 1. oldalról.)

Minden évben úgy köszöntek el egymástól és a házigazdától, hogy „jövőre ugyanitt, vagyis Csongrádon, a művésztelepen találkozunk!” S ez több volt mint udvarias gesztus, amivel megtisztelték a házigazdát.

– Ha kellett, egymást segítve teremítették meg annak anyagi feltételeit, hogy a találkozó újra és újra létre jöjjön.

– Tizenkilencen hoztak létre egy alkotói közösséget. Az elmúlt három év alkotásaiból tizennyolcan kettő művet mutatnak be, ám a tizenkilencedik nélkül, mindez, ami a kiállításon látható, nem valószínű, hogy volna meg. Az ő munkája nem bronzba öntve látható, hanem a művésztelep mindennapi munkájában, működésében. Az ő neve: Dudás Sándor.

K-Ali hajléktalanként vált a művésztelep négylábú gátőrévé

Víz, kávé és szobor

A Csongrádi Városgondnokság munkatársai a Húsvét utáni hétvégén már daczból is védtek a művésztelepet, addigra több mint 45 ezer homokzsákot építettek be az ideiglenes védműrendszerbe. A vízügyi szakemberek is elismeréssel szóltak a több mint háromhetes megfeszített munkával létrehozott nyúlgát-rendszerről, amely ugyan az eredetileg várt vízszintnél magasabb ár megfogására készült, meglehetősen a helyszínen a városgondnoksági munkákat irányító Bodor János és Kopasz Zoltán a pesszimistább pillanataikban sem gondoltak 1035 centiméteres vízszintre.

A legnagyobb víz idején az intézményben éjjel-nappali folyamatos szivattyúzással lehetett csak a gátak - s később részben a további ellenmedencék - között tartani a Tiszát. Dudás Sándor intézményvezető és munkatársa, Burján Mihály egymást váltva figyelték a vizet, a nyúlgátat és a szivattyúkat. A tét több tízmillió forint volt, a betörő víz jórészt

tönkre tehetné volna a világhírű csongrádi intézményt. A két éjjeli védekezőnek társa mindig akadt, bár a figyelem fenntartását a hajnali órákban többnyire csak K-Ali, a víz miatt a házát elvesztő házörző segítette egy kis ugatással, valamint ugyanezt szolgálta a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Gamesz szép mennyiségű erős kávéval.

A szakszerű védvonal-bejáróvá vált K-Ali (névadója egy az alkotótelepre visszajáró német művész, aki - miután az előző eb, Ali távozott az élők sorából - az új és akkor még igazán apró utódot Kleine Alinak, vagyis Kicsiny Alinak becézte) egyébként az alvási szokásaiban is árvízvédővé vált: általában két-két órát aludt, a nap egy-egy kiszámíthatatlan és meghatározatlan szakában, csakúgy mint Sándor. Persze az árvíz idején is számos különbség maradt közöttük, példának okáért K-Ali nem ivott meg naponta 1-2 liter kávé, s cigarettát sem gyújtott tíz percen-

ként, bár az is igaz, hogy K-Ali sem alkotott közben szobrot, nem úgy mint Sándor, aki Zentára, épp a Tisza-partra készítette a még korábban megrendelt alkotást.

A víz egyébként csak részben lett úr a művésztelepen. A folyó meghódította az alkotóház szobrászműtermét és egyéb részeit, többek között használhatatlanná vált az izzítókemence is. A villaépület sem menekült meg, a tartós magaszvíz miatt a falak átmedvedtek, s nem csak a vakolat potyog, a fal is repedezik.

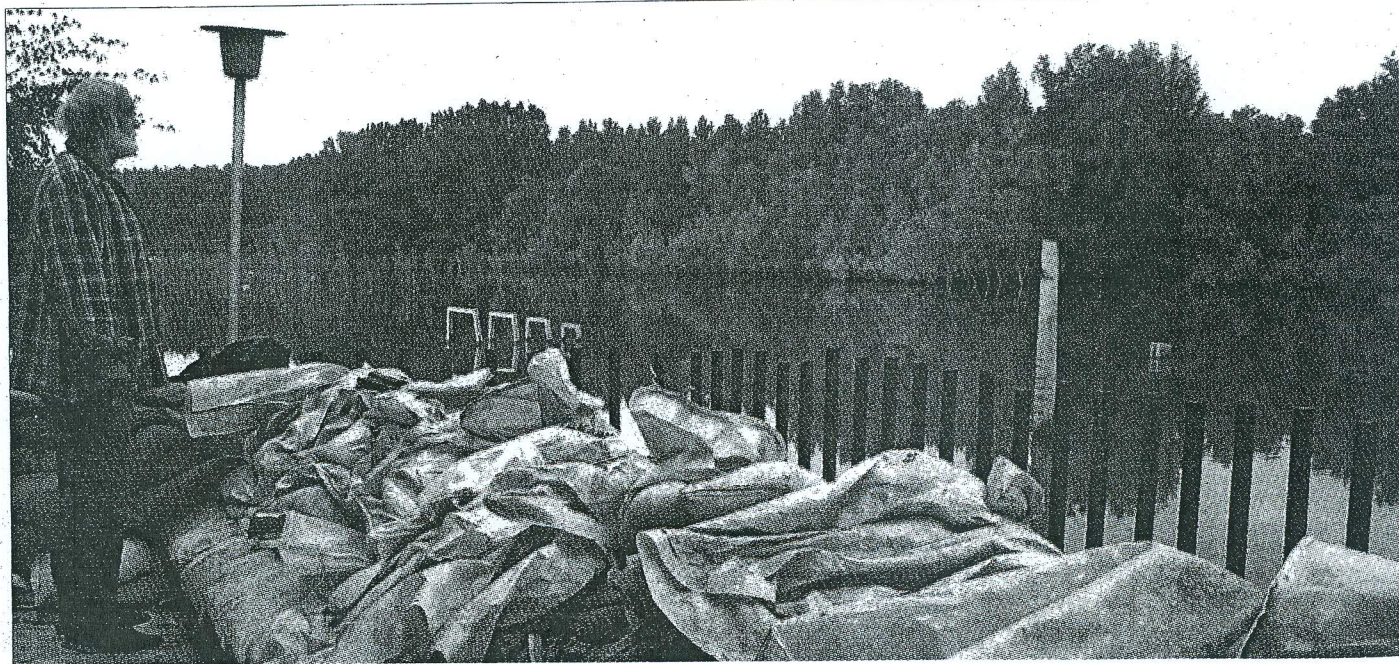
A károk elhárítására az apadás megkezdődésekor már érkeztek felajánlások. Egy internetes honlap (www.muvesztelep.com) is hozzájárult a külföldi segítségnyújtás erősítéséhez, melyen Sándor fia, Árpád helyezi el folyamatosan az aktuális helyzetet mutató képeket. A személyes kapcsolatok, barátságok persze most is meghozzák a gyümölcsüket, ma már Portugáliában éppúgy akad a Csongrádi

Művésztelepért aggódó, segítőkész művész, mint Franciaországban vagy Ausztriában.

Egy fővárosi építőipari iskola május elején jelezte: építőtábort szerveznek Csongrádra, a fiatalok az intézmény renoválásával töltik majd a gyakorlatukat. A helyi Bársony középiskola művésztelepre rendszeresen visszatérő diákjai Kecskés László vezetésével szintén már az árvíz idején felajánlották a munkájukat.

A művésztelepen lapzártánkkor még jórészt a védekezés maradványainak felszámolásánál, valamint a helyreállítási munkák első fázisánál tartanak. A helyzet rendeződését jelzi, hogy az éjszakázást alapvetően nem szerető Mihály ismét rendszeresen látja lefekvéskor a gyermekeit, s a háztáji gazdaságát sem kell hanyagolnia. K-Ali háza is kiszáradt, a védekezés vége felé gyakran felettébb ideges tiszteletbeli négylábú gátőr is visszaköltözhetett az otthonába.

M. Sz. J

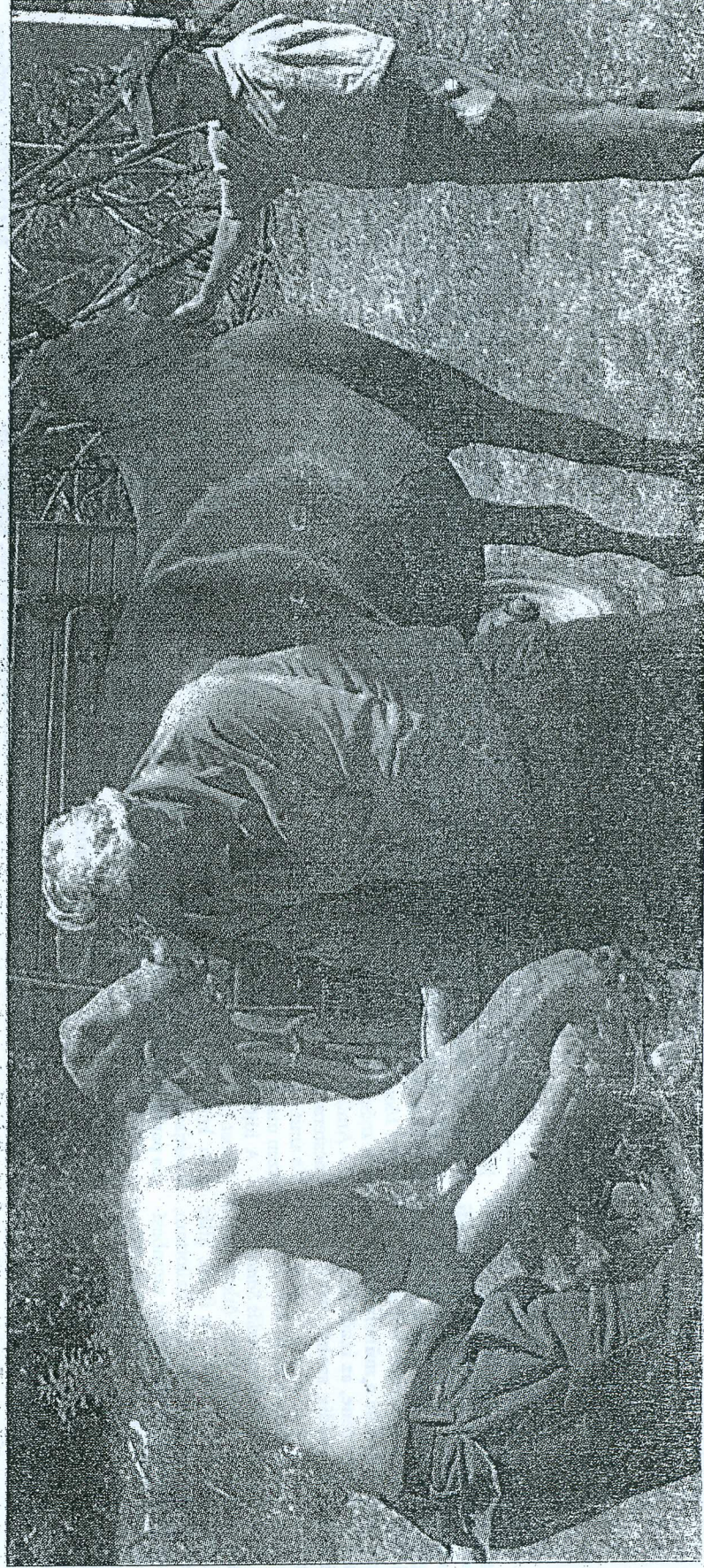
A középiskolások reggel hétkor kezdtek el dolgozni

...yainato
s építők a
mindenhol
központi
már na-
hetetlen.
íz idején
pület, a
t is telje-
sen felál-
r ellepte.
vége en-
Ha to-
vízszint
n követ-
k – pa-
Sándor
e.
re épült
a Körös,
sak az ár
a belvív
ig meg-
k életét.
voltunk
barátok
ni a há-
ete tud-
ninket a
tünk ab-
hatjuk –
leiglenes
Lantos
(gál)
romá-
oldalón)

fiút
dolgoz-
0,3 mil-
denhol
Tisza-
kén és
gála-
BOSI

Kovácsműhely a művésztelepen

Csongrádi lópatkolás: csak az ügyetlen kovácsot rúgja meg a ló!

Foto: Bálint Gyula György

Egy eltűnőfélben lévő szakma öregjei találkoztak a napokban a csongrádi művésztelepen. A kovácsok szerint igenis megmenthető a szakmájuk, csak el kell érni, hogy minél több kíváncsi fiatal léphessen be a műhelyekbe, ahol az ulió hangja zene, az izzó vasat pedig tényleg csak addig szokás ütni, amíg meleg.

A művésztelep vezetője, *Dudás Sándor* azt mondta, hogy *Maszlág Péter* ötlete volt a kovácsok találkozója, Pétertől – a fiatal, állás nélküli kovácstól – meg azt hallottam, hogy Sándor találta ki. Amikor szembesítettem őket, akkor derült ki, hogy amikor beszélgettek a kovácsmunkákról, akkor vetődött fel: mi lenne, ha a szakma öregjei találkozhatnának, egy kicsit kalapálnák a vasat, és földéznék az ősi mesterség viágkorát. Tavaly még eljött a nyolcvan fő-

lötti *Kolláth András* bácsi, bár nem vette kezébe a kovácskalapácsot, de jó szóval tartotta nálánál ifjabb társait. Az ő szerepét most a hetvenhat éves *Viktor Antal* vette át. Megromlott a látása, de az emlékezete még kitűnő.

– Amikor apám inasnak adott, akkor a mesternek fizetni kellett az ellátásomért. És amit mondtak, azt csinálni kellett: egészen más világ volt akkoriban.

A fűjtató mellől szólítottam el *Almási Jánost* (74), akit a csongrádi Klapka utcában keresnek föl megfogvatkozott kun-csalfjai. Egyedül él, a maga főztjét eszi, a fia parkettázó lett, Dorozsmán lakik.

– Valamikor 20-22 kovács dolgozott Csongrádon, most meg ketten vagyunk! A szakmát 1947-ben kezdtem el tanulni, minden második utcában volt egy műhely, igaz, akkor még sok ló volt és kevés gumikerekes kocsik – emlékezett vissza

azokra az időkre, amikor a mezőgazdaság még nem volt meg kovácsok nélkül. – Ma már az ekevasat se köll előzni, a régit eldobják, mert van új helyette.

Közben elkészült a patkó, amit *Tyúkász István* csongrádi gazda lóva várt, egy kicsit idegesen. Azt mondják, a hátsó lábával nagyot tud rúgni a ló, ha rosszul veri be a szőget a kovács. Mire János leszögezte:

– Aki kovács akar lenni, s fél a lótól, az elvére elveszett ember... Hogy miért? Mert a ló azonnal észreveszi, hogy fél az ember, és az ügyetlen kovácsot könnyen megrúgja...

Sok mestere volt, hosszú lenne felsorolni, mondta a fiatal – jelenleg munkanélküli – *Maszlág Péter*. Azt tapasztalja, valamennyi érdeklődés ma is van a szakma iránt, reméli, nem hal ki. Egyelőre nincs igazán kereslet az igényesen 'kovácsolt' vasmunkák, például kapuk, kerítések, rá-

csok iránt. Akinek van pénze, az is az olcsóbbat, a gyárit veszi. Végül elmondta:

– Többen rendelték tőlem igényes munkát, elvitték, de nem fizették ki rendszeren... Ezért is hagytam abba a vállalkozást.

A művésztelep vezetője örül a látogatóknak, akik közül nemcsak a fiúk, a lányok is kérték: hadd kalapáljanak egy kicsit! S jött vasárnap egy osztrák, régebb óta Spanyolországban élő kovácsmester is. Mint megtudtuk, *Friedrich Dramsteidl* egyrészt tanulni szeretne, másrészt tanítani – ha igénylik.

Jövőre is szeretnék megrendezni a kovácsok találkozóját, s tervezik bővíteni a programot. A művésztelep vasból készült cégére is hirdeti majd, hogy itt nemcsak festők, szobrászok, grafikusok alkottak, hanem kovácsok is.

BÁLINT GYULA GYÖRGY

Plein Air 2004

A Szög-Art Művészeti Egyesület az idén is megszervezte a XIV. Nemzetközi Alkotótálapet Csongrádon.

A Plein Air 2004 bemutató kiállítását július 16-án este 7-kor tartotta. Köszöntött dr. Somogyi Árpád alpolgármester és Gécz József Alajos szegedi országgyűlési képviselő mondott. A kollektív tárlatot Ladányi József művészettörténész nyitotta meg. Csáki Róbert festőművész egyéni tárlatát Nátyi Róbert művészettörténész méltatta. Mindkét kiállítás július 28-ig látható.

XVI. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM, 2004. JÚL. 16.

Megújuló Plein Air

Tizennegyedik alkalommal szervezték meg az idén a Plein Air nemzetközi alkotótábor Csongrádon. Ezt három város neve fémjelzi: Darmstadt (Németország), Szeged és Csongrád. A nemzetközi művész tábor főszervezője Arany Sándor festőművész, akinek csongrádi kötődései közismertek.

A Plein Air két tárlattal mutatkozott be a város galériájában. A kollektív bemutató tárlatot Ladányi József, Csáki Róbert kiállítását Nátyi Róbert nyitotta meg. Majd a művésztelepen rendezett kerti partin a Molnár Dixieland Band adott koncertet az alkotóknak és a közönségnek.

Dr. Somogyi Árpád csongrádi alpolgármester dicsőretil szólt az elődökről, akik összefogtak Szegeddel. A csongrádi nyár kiemelkedő eseménye ez, eddig több mint 10 országból 80 művész járt és alkotott itt, s vitte magával a csongrádi táj élményét, az Alföld szépségét a nagyvilágba. Ezt az EU-tagjaként is folytatni kell, mivel hasznos befektetés a város számára.

Ladányi József művészettörténész a bemutatkozást emelte ki, mely jó ötlet, s ezzel az alkotó leteszi névjegyt. Dicsőretil az alkotótábor szabad szellemét. Nincs közös stílus, nincs műfaji megkötöttség. Az eltérő kultúrájú és művészi felfogású emberek között, s három hét alatt szakmai és baráti kapcsolatok alakulnak ki. Ebben a klikkesedő, szétesőben lévő világban nagyon nagy érték.

Nátyi Róbert Csáki Róbert munkáiról tömören szölv elmondta: nívósak. A rajzok a meglepetés erejével hatottak rá. Groteszk, ironikus képi világ? Egy kicsit rémisztöek! Sajátos világ. Káprázat, mágia, mely része a nívós művészetnek.

Gécz József Alajos országgyűlési képviselő

Művészek és művészetpártolók

Szeged képviselőében szölt, s örömet fejezte ki, hogy még vannak mecénás önkormányzatok, mert a „nagy” politika lesüllyedt a Big Brother szintjére. Épp ezért számára felüdülés ez a hely, ez a találkozó.

Arany Sándor, a nemzetközi művész tábor főszervezője egyik sikerének azt tartja, hogy minden alkalommal talál segítöket, akik erejükhez mérten hozzájárulnak a legszükségesebb költségekhez. Csongrád város a legnagyobb és legállandóbb támogatója a Plein Air-nek, mert szállást ad, s ennek díjában eddig mindig meg tudtak egyezni. Amikor van pénzük, akkor fizetnek. Csongrád mellett Szegedet is köszönet

illeti, valamint a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületét, Laczkó Ibolya főtáitkárt is,

akik évről-évre fontosnak és magukénak érzik Plein Airt.

Hagyományosan Szegeden tartják a zárókiállást, ennek színhelye az idén az egyetem főiskolai karának Rajz Tanszéki Galériája, a Fischer-teren (Szeged, Brüsszeli krt. 37.) A tárlatot 30-án est 7-kor dr. Trogmayer Ottó Széchenyi-díjas muzeológus és Bauer István festőművész, a MAOE elnöke nyitotta meg. Erre lapzárta után kerül sor.

A táborzárás előtti napokban Arany Sándor a idei Plein Air-ről elmondta: folytonos a megújulás: új arcok új szint hoznak. Temesvárról és Szerbiából és Montenegróból kiváló művészek érkeztek, és a visszatérők – Henk Mual, Miguel Epes, Volker Beyer és mások – észlelik és örömmel nyugtázzák. Csongrádon jól érzik magukat a művészek és is fontos számukra.

Az idei PLEIN AIR kiállító művészei: Aran

Sándor, Volker Beyer (Németország), Anne Catherine Charbonnier (Franciaország), Csáki Róbert, Dudas Sándor, Miguel Epes (Argentína), Henn László, Maria Bana Jichita (Románia) Lázár Pál, Linda Saskia Menczel (Románia), Molnár Sándor, Henk J. Mual (Indonézia), Nagy Gábor, Nádas Alexandra, Matheus Otreba (Lengyelország), Cora Samethini (Hollandia), Seiben Lajos, Sigrid Siegele (Németország), Dusan Todorovic (Szerbia és Montenegró), Vásárhelyi Antal, Stefan Wehmeier (Németország) és Jan Bosak (Lengyelország).

A PLEIN AIR fő támogatói: Csongrád Város Önkormányzata, a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete, Nemzeti Kulturális Alapprogram, Szeged MJV Önkormányzata, Profuroi Bt., Icon Repro, Szeged. – További támogatók: Liane Palesc & Ervin Koch, Darmstadt, Vörös Szabolcs, Bulik István üveg mester, SZTE JGYTFK Rajz Tanszék – Szeged, Frigolux Rt., Rév András, Termikon Rt., Timár János, Ecorgan Kft., Galli Péter, Horváth Sándor, Galli Miklós, Héjja Testvérek Kft., Bohém Étterem, Csemegekaszár élelmiszerbolt, Csongrádbor Kft., Happy Day Hotel, Ifjúsági Szálló – Körös-torok, Tapes Ferenc grafikusművész, Bán Miklós grafikusművész – Bp.

Katona Imre bronzarca előtt

Azt mondja Illyés Gyula egyik versében: Haza a magasban. Mert a haza ittvan, amiben élünk, és a haza ottvan, fönt: a teljességben, tökéletességben.

Azt mondom: Város a magasban. Mert a város ittvan. Csongrád ittvan körül, és ottvan, ottvan a magasban, az ideálisban, a virtuálisban, az álomképben.

Barátaim, mindkettőt építjük, segítsük, e várost: itt körül, és a várost: a magasban.

E m a g a s város könyvtári asztalánál ott ül tudós Katona Imre bátyánk, ott ül Tari László és László Gyula. Mikrofonjával odasiet Eke Károly, festőállványával Stéhlik Lajos és Piroška János. Műtőasztalánál ott áll az idős Gulyás Lajos és az ifjú Tari Gábor. Pástján ott vív bajnokunk Nemere Zoltán. És így tovább, és így tovább: Tiszagátján ott sétál Juhász Gyula, Holt-Tiszája partján viszik keresztelni Milos Crjanskit.

Ez a mi álomi magas valóságunk. Más néven: örökségünk. Virágzó pantheonunk.

Katona Imrénél szorgalmasabb embert keveset ismertem, egyszerűbbet, szerényebbet, becsületesebbet.

Jó ember volt mindhalálig.

Barátaim, őrizzük méltón emléket, kérlek Benneteket, és emeljünk dicső várost és dicső országot e rengő, virágzó pantheon fölé.

2003 októberében

Pintér Lajos

A leleplezés utáni pillanat...

A megyei levéltári napok keretében a Csongrád Megyei Levéltár csongrádi levéltára, Csongrád város önkormányzata, a Csemegi Károly Könyvtár és Információs Központ közösen szervezte meg a dr. Katona Imre-emlékülést. Dr. Somogyi Árpád alpolgármester köszöntőjében elmondta, fontos a város számára, amit a jeles tudós a városért tett. Dr. Küllös Imola néprajzkutató, a tanítvány nemcsak tárgyilagosan méltatta folklorisztikai munkásságát, hanem szeretettel szólt róla. Nem a hírnevet, a feladatot kereste. Dr. Barna

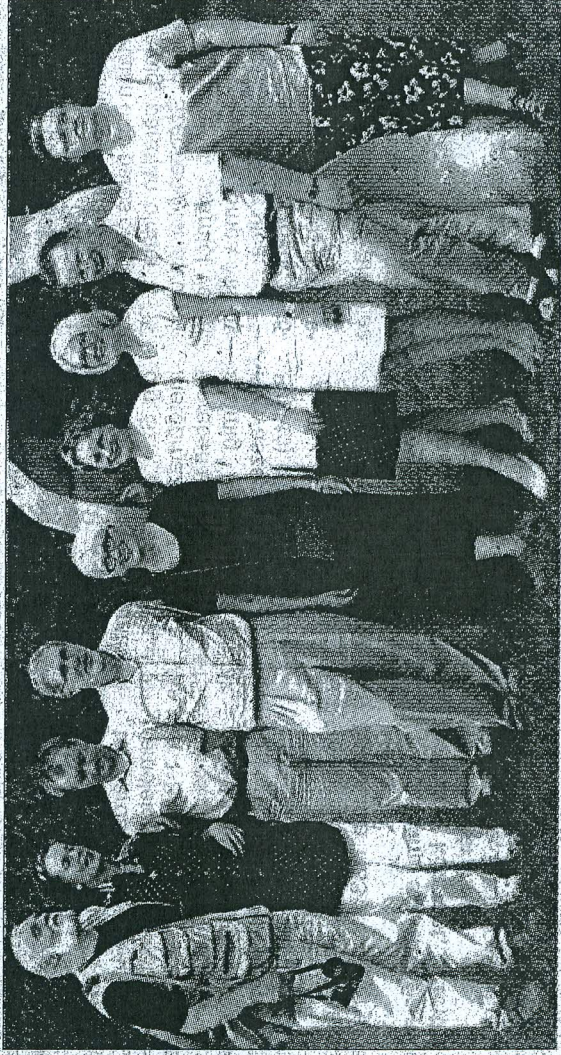
Gábor a szegedi egyetemhez való ragaszkodását emelte ki. Nagyon érdekesen idézte föl közös albániai útjukat dr. Andrásfalvy Bertalan. A sorskérdések is foglalkoztatták, tudtuk meg dr. Lábady Károlytól, a baráttól. A levéltárban is otthon volt, mondta zárszavában dr. Blazovich László. S az Iskola utcai ház falára került bronzárcképet (Dudás Sándor szép alkotását) Pintér Lajos avatta föl. A gimnázium diákjai megalomán szép műsora emelte az ünnep fényét.

B. Gy. Gy.

Vendégek Raisióból

Csongrád finn testvérvárosából, Raisióból vendégek érkeztek: *Ilkka Hanski* elnökhelyettes, *Hannele Lehto-Laurila*, *Anne Rockas-Viljanen*, a városztmány tagjai, *Erkki Kujiu*, a központi hivatal vezetője, *Tuija Selander-Lehmusvirta*, a polgármester titkára – a csongrádi képviselő-testület több tagjával. *Molnár József* polgármester tájékoztatta őket a város életéről, az elmúlt négy év fontosabb eredményeiről.

Képünk művésztelepi látogatáson készült.

Csongrád Európa-szigete

Megyei kitüntetés a művésztelepnek

A csongrádi művésztelep hatóköre túlterjed a megyén, sőt az országon is. Európai légkörű intézmény, európai találkozó- és alkotóhely. Augusztus 20-án alkotói díjat kapott Ópusztaszeren.

Az 1970-es évek közepén a Magyar Képzőművészeti Főiskola végzős diákjai hozták létre a művésztelepet a város, Csongrád erkölcsei támogatásával. Kezdetben időszakonként adott helyet a fiatal kezdő képzőművészeknek, majd 1987-től a Művészeti Alap támogatásával bővült az intézmény. Az elmúlt időszakban Dudás Sándor szobrászművész vezetésével, lelkes munkája révén a művésztelep nemcsak a hazai, hanem a nemzetközi művészetet elismerését is kivívta. Ez a méltatás hangzott el, amikor Somogyi Árpád, Csongrád alpolgármestere átvette a díjat augusztus 20-án, Ópusztaszeren.

Hogy miért ő? Dudás Sándor Passauba igyekezett, ahol aznap este bemutatkozott a művésztelep. Ezért vele az eseményt megelőző napon beszélünk.

– Szerettem volna ott lenni Ópusztaszeren, személyesen átvenni a kitüntetést, de márciusban, amikor az augusztus 20-ára tervezett kiállítást elhatározták, nem gondoltam egyszerre két helyen lenni illő ott lennem – mondta a szobrász.

Csongrádon jól ismertek már a bronzszimpózium alkotói, az év elején a Csongrád Galériában bemutatott művek szerepelnek Passauban is.

– Ezt nagyon fontos kapcsolatépítésnek tartom, de amikor a művésztelep képviselőjében az alpolgármesterünk átveszi a ki-

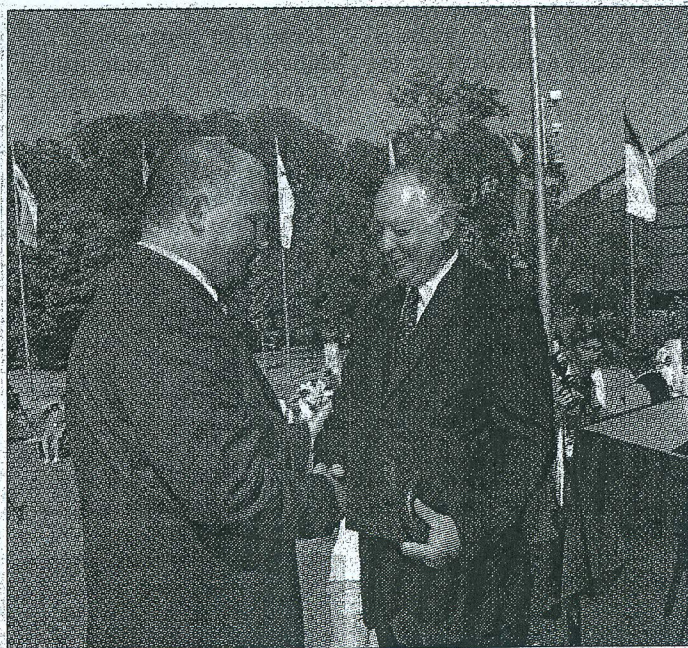
tüntetést, lélekben én is ott leszek! Nagyon örülök ennek a kitüntetésnek, mely nem nekem szól, nem csak az én munkám révén fejlődött ez az intézmény. Elődeim erőfeszítése nélkül nem létezne. Immár nyolc éve én viszem a hátamon az ügyeit és vele a gondokat is. Jó alapokon nyugszik – szerencsére. Vagyis mindazokat elismerték ezzel az alkotói díjjal, akik ebben közreműködtek. Beleértem azokat is, akik fenntartották és működtették az eddigiekben. Kemény munka volt ez, s az lesz ezután is, hogy az itt alkotóknak megfelelő teret tudjunk adni, olyan környezetben, amelyben jól érzik magukat. Mi tudjuk legjobban, hogy a tárgyi feltételek még nem a legjobbak, ám ezt pótoljuk sok figyelemmel, remélem, ebben nem találunk kivétneivel hazai és külföldi vendégeink. A korábbi és a jelenlegi polgármester is a szűkös költségvetésből mindig kitudott annyit szakítani – s ebben a képviselők is támogatták –, hogy létünk, mint valami rosszul navigált hajó, nem futott zátonyra egyszer sem.

Sokszor leírtuk, hogy a művésztelep már régóta Európa-szigetként létezik, az EU-ból érkezett alkotók elismerése ösztönzőleg hatott. Főként anyagi okai vannak, hogy nem tudnak sok nyugati kiállításon ott lenni.

Meghívásban nem lenne hiány, Passau erre jó példa.

– Ettől még távol vagyunk. Nem akarok ünneprontó lenni, de szegénységünket nem tagadhatjuk le. Nem beszélve a déli szomszédokból érkező kollégáinkról. Reménykedjünk! Változni fog ez is idővel.

BÁLINT GYULA GYÖRGY

Dudás Sándor Passau felé autózott, amikor Somogyi Árpád alpolgármester átvette az elismerést Frank Józseftől, a Csongrád Megyei Közgűlés elnökétől.

Fotó: Miskolczi Róbert

natalemben a csongráti művésztelep rendezvényein barátkozott össze a holland alkotókkal, ellátogatott hozzájuk, és a jelek szerint nem csak nekik volt rokonszenves.

A nyitott gerinccel született Csák Balázsban nagy az akarat-erő, tanult és most is dolgozik a volt szülőortthonban lévő idősek otthonában, szervezi a programokat, azon igyekszik, hogy az idős és beteg emberek jól érezzék magukat.

A nagy meglepetés

A rokkantkocsihoz kötött fiatalember édesapja, Csák László révén gyakori vendég a képzőművészeti tárlatokon, a csongrádi művésztelep rendezvényein. Így ismerkedett meg a Hollandiában élő művész házaspárral, kik tavaly vendégül is látták hazájukban. Eleinte azt hitte, hogy igazi nagy élménye az első repülőút lesz, amit nagyon élvezett, de ott járva-kelve kiderült: másfajta meglepetés vár rá.

Cora Samethini és Henk Mual részletesen elmondta az ajándékozás történetét, azt, miként gyűlt össze a mintegy hatezer euró, amibe ez a speciális kerékpár került.

Amszterdami kaland

Amikor tavaly Balázs megérkezett Amszterdamiába, vendéglátói készítettek egy weboldalt. Egy holland hölgy, akit korábban nem ismertek, e-mailt küldött az ott feltüntetett címre. A honlapon látható képről szólt a levél: ez a fotó a régi-régi gépében ülő Balázst ábrázolta. A levélíró megjegyezte: úgy látja, azt már nem tudja sokáig használni a fiú, hiszen a jármű igen rossz állapotban van. Balázs azt mondta: ő nagyon elégedett azzal is.

MIT TUD A JÁRGÁNY?

Szöveget üt az ember fejébe, mi kerül 6000 euróba egy háromkerékű. Azt hihetnénk, hogy egy 10 lóerős motor repíti, de nem így van. Kézzel kell tekerni. Viszont pille könnyű a szerkezet, így hamar felgyorsul, irányítása egyszerű. Nem véletlenül, ilyen rendelt a paraolimpiára készülő angol csapat is: ma azának Valamennyi háromkerékű evezdi óvártmárv

SZERETIK A VÁROST

Dudás Sándor, a művésztelep vezetője úgy gondolja, hogy a hollandok ajándéka sokkal nagyobb érték annál, amit euróban ki lehet fejezni. Henk Mual és Cora Samethini ezzel is bizonyította: szeretnek itt lenni.

Ettől függetlenül a vendéglátók úgy gondolták, elmennek együtt a gyártó céghez, s ott tisztázódott, sokkal nagyobb mozgástere lehetne Balázsiak, ha átülne egy új gépbe, például abba a speciális kerékpárba, amiből az angolok a paraolimpiára már jó néhányat rendeltek.

Művészek is összefogtak

Az első körben 1900 euró jött össze az ismerősi körben indított gyűjtés nyomán az új járműre, ezért rendeztek egy baráti fogadást a lakásukon, és ehhez a szomszédok is csatlakoztak: ők is találkoztak Balázssal, amikor ott járt, s nekik is szimpatikus volt az életvidám magyar fiatalember. Összesen mintegy százötven holland adakozó és egy tucatnyi, Csongrádhoz kötődő magyar képzőművész adta össze a pénzt.

Balázs – aki nemrég múlt harminc – most annak is örül, hogy a város egyik feléből a másikba eljuthat fél óra alatt. Élvezi, hogy szabadabb lett. Egy mozdulat, s a kerékpárból szobai kocsil lesz, be-mehet vele az útlethe. Álmodni sem mert erről az új életéről korábban, amszterdami útja előtt.

BALINT GYULA GYÖRGY

Csák Balázs nem talált szavakat, amikor először kinőrhálta a keréknárt – mellette Henk Mual, Cora Samethini és Dudás Sándor

20 éves a Plein Air

Július 16-án került sor a XX. PLEIN AIR Nemzetközi Művésztelep kiállításának jubileumi megnyitójára a felújított Moziban. A nagy érdeklődés mellett megrendezett ünnepségen köszöntőt mondott Bedő Tamás polgármester és Szakács Imre festőművész. A sokszínű tárlatot P. Szabó Jenő művészettörténész nyitotta meg, melyet a nagyközönség augusztus 5-ig tekinthetett meg az Uránia Filmszínházban (Csongrád, Kossuth tér) hétköznap 9-17, hétvégén 10-12, valamint 14-18 óra között.

Aranyi Sándor, a rendezvény szervezője elmondta: „A 20 év alatt 13 ország 136 alkotója mutatkozott be a nemzetközi hírű tárlaton. Az idei három hetes programsorozatra közel 70 művész jelentkezett be a csongrádi Alkotótelepre.”

Ellopta és szétdarabolta az emlékmű harangját

CSONGRÁD. A bejelentéstől számított néhány órán belül elfogta a Csongrádi Rendőrkapitányság azt a tisztaalpári férfit, aki ellopta azt a harangot, amit Csongrádon, az Attila utca végében lévő körforgalom közepén álló árvízvédelmi emlékmű faszerkezetű tornyában helyeztek el. A férfi 48 ezer forintot kapott a 1,5 millió forint értékű műtárgyért. A gyanúsított elmondta, hogy egy nappal korábban autójával vashulladékot indult gyűjteni Csongrádra.

Megtetszett neki a harang, amit sötétedés után leszerelt, autójába tett, majd hazavitt és flexszel feldarabolta. Másnap elvitte Kiskunfélegyházára egy színesfém-felvásárló telephelyre, ahol 48 ezer forintot kapott érte. A pénzből élelmiszert vásárolt, és a maradékot játékautomatába dobta. A csongrádi nyomozók megtalálták az összedarabolta harangot. A rendőrség őrizetbe vette a férfit, és kezdeményezi előzetes letartóztatását.